

EEN ODE AAN DE PEUTER

Mijn stapjes klein, mijn dromen groot,
ik verken de wereld, liefst met voeten bloot.

Een doos wordt een boot, een blok een telefoon,
mijn fantasie kent geen grenzen, wat een droom!

Om de échte wereld te leren kennen, te zorgen dat ik deze snap,
gebruik ik al mijn zintuigen, dat is mijn gereedschap.

Waarom dit? Waarom dat? Ik heb oneindig veel vragen.
Zo ontwikkelt mijn brein zich op alle lagen.

Soms zeg ik 'nee' met vuur en vlam,
terwijl ik leer wie ik ben en wat ik kan.

Misschien ga ik net te ver, te hard of te hoog,
heb ik opeens een schram boven mijn oog.

Dat is soms schrikken, voor jou én voor mij,
maar ondertussen leer ik wel ontzettend veel bij.

Ik lach hard om de meest gewone dingen,
en huil onverwachts, om een seconde later weer de lucht in te springen.

Geef me de ruimte, wees beschikbaar bij angst of verdriet,
soms lijkt het iets kleins, maar voor mij is het dat niet.

Ik test grenzen en zoek rust,
vanuit nieuwsgierigheid en levenslust.

Want er groeit onder al mijn vuur,
een mensje – eigen, puur natuur.

Mijn stem is nieuw, mijn taal een spel,
de woorden volgen elkaar op, soms razendsnel.

Ik leer, ik voel, ik vorm me stil,
met duizend buien, en een sterke wil.

Dus laat me stampen, laat me gaan,
mijn eigen weg, mijn eigen baan.

Want achter 'nee' en drift en strijd,
schuilt zelfstandigheid, liefde en eigenheid.

Lynn Adelmeijer, Leonie Nelissen,
Fleurke Schook
Adviseurs Jonge Kind

